यत्र पुनः स्वार्थं सर्वथा परित्यजन्नर्थान्तरे परिणमति, तत्र मुख्या-र्थस्यात्यन्ततिरस्कृतत्वादत्यन्ततिरस्कृतवाच्यत्वम् ।

यथा--

त-ह्व-

त-

ह्रपे ।।

खयं

मति

तेन

न्तर• निष्ठं

म् । दिना

व्या-

ाय-

ाः । ।

कर-

तुला

षः ।

रिणतं

J: 1

निःश्वासान्यं इवादर्शश्चन्द्रमां न प्रकाशते ।

अज्ञान्धराञ्दो मुख्यार्थे बाधितेऽप्रकाशरूपमर्थं वोधयति । अप्रका-शातिरायश्च व्यङ्गयः । अन्धत्वाप्रकाशत्वयोः सामान्यविरोषमावाभावा-न्नार्थान्तरसंक्रमितवाच्यत्वम् ।

यथा--

भम धम्मिअ वीसत्थो, सो सुणओ अज्ज मारिओ देण। गोलाणइकच्छकुडङ्गवासिणा दैरिअसीहेण।।

सर्वश्चेति । मुख्यतावच्छेदकस्यैव लागो नतु मुख्यस्य, अत्र तूमयोरिति भावः । अर्थान्तरे मुख्यार्थभिन्ने परिणमति लक्षणया वर्तते । अर्यन्तित्रस्कृतत्वात् सर्वथा वाध्यत्वात् ॥ निःश्वासान्ध्य इति । निःश्वासेनान्धोऽप्रकाश भादशों दर्पण इवेल्यर्थः । मुख्यार्थे दृष्टिहीनरूपे प्रकाशश्चाकचक्यं तद्रहितः । अत्र चाक्षुषज्ञानाजनक-त्वरूपेकधर्मवत्त्वं मुख्यलक्ष्ययोः संवन्धः । सामान्यविशेषाभावाभावादिति । मुख्यार्थतावच्छेदकलक्ष्यतावच्छेदकयोः सामान्यविशेषभाव एवार्थान्तरसंक्रमितवाच्यत्वं भवति । यथा—'त्वामस्मि वच्मि—' इल्लादौ । नच 'यस्य मित्राणि मित्राणि शत्रवः शत्रवत्त्वया । अनुकम्प्योऽनुकम्प्यश्च स जातः स च जीवति ॥' इल्लादौ काव्यप्रकाशकारदत्तोदाहरणे मित्रत्वादीनां मुख्यतावच्छेदकानां लक्ष्यतावच्छेदकराश्चरत्वनि-यन्त्रणीयत्वस्नेहपात्रत्वैः सह सामान्यविशेषभावाभावात्कथमुक्तनियम इति वाच्यम् । आश्वस्तत्वादिविशेषस्मैवात्र विविश्वतत्वात् । ननु 'भम धम्मिअ—' इल्लादौ विपरी-तलक्षणासत्त्वेनात्यन्तितरस्कृतवाच्यध्वनेरिदमुदाहरणं भवितुमर्हतीति विप्रतिपद्यमानं प्रत्याह—भम धम्मिअ इति । 'भ्रम धार्मिक विश्वस्तः स श्वाद्य मारितस्तेन ।

^{1.} निःश्वासेति । हेमन्तवर्णने पञ्चवट्यां रामस्योक्तिरियम् । पतत्पूर्वार्थस्तु—'रवि-संक्रान्तसौभाग्यस्तुपारावृतमण्डलः ।' इति ॥

^{2.} अत्र दारुणतरानितरान् दक्षप्रमृतीन् प्रसिद्धतद्यापारानपास्य यदेतत् करिकल्मकुन्मिनिमेंदैकहेवािकनः केसरिणः कौलेयकवधािमधानमौ चित्यकिनिकतनस्य कवेस्तत्र चिरं चिन्तयन्तोऽप्यमिप्रायं न विद्यः । निह दसतया यिक्किनकारिणोऽन्यसापि स्वजाित-समुन्तितं चरितमपहायाप्रसिद्धमेव किमपि रसमङ्गमीरवः कवयो वर्णयितुमाद्रियन्ते, किमत जगिद्धितव्यापारस्य केसरिणः । अनौ चित्यनिवन्धो हि. परं रसमङ्गकारणं कवयो वदन्ति । तसात् 'दरिअरिक्खेण' इत्यत्र पाठः श्रेयान् । इत्या नार्यमहिममहः ।